

som Grundtvig, trods al sin Taagethed maa-ske ellers, her har givet et lysende Udtryk for.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vilde give det Udseende af, at vi fra Venstres Side, da vi sidste Gang behandlede Loven om Forlængelse af Kriseværn for Cigarer og Cigarillos, havde været af den Opfattelse, at denne sidste Rest af Krisetolden skulde bortfalde fra 1. April 1927. Det er imidlertid ikke rigtigt. Det, jeg for mit Vedkommende den Gang gav Udtryk for, var, at det var naturligt, at denne Krisetold som midlertidig bortfaldt, og at det vilde være ønskeligt, at den kunde bortfalde saa hurtigt som muligt, men noget bestemt Tidspunkt for dens Bortfald — 1. April 1927 — var der ikke Tale om. Men jeg er vedblivende — og det har jeg ogsaa i mine Bemærkninger i Dag givet Udtryk for — af den Opfattelse, at denne Krisetold bør bortfalde i sin Helhed. Det udtrykte jeg ogsaa, fordi jeg i og for sig kan være enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i, at Aarsagerne til de vanskelige Forhold indenfor Tobaksindustrien i dette Øjeblik med den store Arbejdsløshed mindre ligger i den udenlandske Import eller Truselen derom, men mere i de økonomiske Forhold i Øjeblikket her i Landet, hvor jo Forbruget af Cigarer nødvendigvis maa gaa ned. Det er da ogsaa Grunden til, at jeg ikke synes, at det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ret i den Betragtning, at Krisens Varighed absolut skal være bestemmende for Opretholdelsen af Kriseværnet, thi dette Kriseværn med den forøgede Told er netop i sin Tid givet for at modvirke en tiltagende Import af udenlandske Cigarer, saaledes som vi kender den fra Aarene 1921—22—23. Denne Import eksisterer ikke mere, nu maa man fortrinsvis føre Krisen tilbage til andre Aarsager, og derfor er det heller ikke nødvendigt at opretholde de Foranstaltninger, som man den Gang gennemførte under andre Forudsætninger. Men vi ønsker fra vor Side at gennemføre Afviklingen saa lempeligt som muligt, og jeg kan derfor ganske slutte mig til de Udtalelser, der i saa Henseende, ogsaa nu sidst, fremkom fra Finansministeren.

Drachmann: Jeg vil straks sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at det forekommer mig ikke at være noget godt Bevis, han førte, idet han udtalte, at der ingen Import var, der kunde genere Cigarindustrien. Nej, for Importen holdes netop ude af Krisetolden, saaledes som det ogsaa var Meningen med Krisetolden. Nedsætter man nu denne væsentligt, er jeg bange for,

at Importen vil gøre sig gældende, og baade det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og andre vil ganske sikkert faa Lejlighed til at se, at selv en ringe Import vil have en særdeles skæbnsvanger Indflydelse paa Markedet, som det i Øjeblikket ligger for Cigarindustrien. Men i øvrigt maa jeg dog fastslaa endnu en Gang, at det selvfølgelig logisk maa være Krisens Varighed, der er afgørende for Krisetoldens Varighed, denne forudsat værende fornuftig, og tager man ikke Hensyn hertil, saa begaar man et politisk Overgreb. Det maa man bøje sig for, men saa har man ogsaa fornægtet selve de Forudsætninger, der i sin Tid har ført til Krisetoldens Givelse.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg anstillede nogle højst filosofiske og kulinariske Betragtninger over Svesker i Sødsuppe og virkelig fine Middagsselskaber. Da jeg ikke har et saa indgaaende sagligt Kendskab til disse Emner, som jeg synes det ærede Medlem repræsenterer, vil jeg ikke vove mig ud i en Debat med ham derom, men blot sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der morede sig med at sammenstille de 5 Mill. Kr. Svesketold, der er bortfaldet, og vor Interesse for Tilbagebetaling af de 5 Mill. Kr. Valutaafgift, at det var dog en lidt letkøbt Vittighed. Thi der er den store Forskel paa Svesketold og en kontant Skatteudskrivning, at ikke blot er Svesker ulige mere fordøjelige end den kontante Skatteudskrivning, men der er det principielle, at en Svesketold, Luksustold i det hele, kan man unddrage sig ved at nedsætte sit Forbrug af den paagældende Vare, medens man ikke kan unddrage sig den kontante Skatteudskrivning; Valutaafgiften, altsaa Indkomstskatten, bliver ubønhørlig udskrevet. Det var derfor, vi stillede et efter min Mening særdeles logisk Forslag om Tilbagebetaling af denne Skat, efter at dens Formaal var opfyldt.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at det eneste Middel til at redde Cigarindustrien ud af Krisen var en Prisnedsættelse. Overfor det ærede Medlem og hans Meningsfæller vil jeg fremhæve meget kraftigt, at der er ingen Grund til at tro, at en Industri skulde holde højere Priser, end Publikum kan udrede, i en saadan Grad, at det gaar ud over hele Industrien, fremkaldt Arbejdsløshed, fremkaldt Krise, ja, jeg kan ligefrem sige Katastrofe i den paagældende Industri. Saa taabelige er Cigarfabrikanterne dog sikkert ikke. Ganske vist er det ærede Medlem uhyre sagkyndig paa næsten alle Omraader, men jeg vil dog tro, at Fabrikanterne er nok saa gode til at fastsætte det Skæringspunkt, hvor de